

גליון מס'
407פרשת חיי שרה,
ערש"ק כ"ד מ"ח
ה'תשע"ז**עד מתי?!**

גליון מיוחד לרגל

"יום הבהיר - ר"ח כסלו"

תקות מנחם

על סיומי הרמב"םתדפיס מהספר "תקות מנחם" (ח"ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי
הרמב"ם ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות כ"ק אד"ש מה"מ
מאת הרב יקותיאל מנחם שיהי' ראב

מהדורה מיוחדת לרגל יום הבהיר - ראש חודש כסלו, ויהיו דברים אלו לעילוי נשמתו

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שלי"ו, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם להראות ולהוכיח הנראה לענ"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי לימוד הרמב"ם ע"פ ה'מורה שיעור' לפרשה והתאריך שבהם נלמדו, הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש.

ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

לחיות עם הזמן!

והרבי הלך מ770 לבנין הספרי.

הבחורים שרצו לראות את המחזה התמקמו בחלונות הקומות של 770 והמשרדים של 784.

יחד עם הרבי הלך הרופא ד"ר רעזניק לבנין הספריה.

בדרך צעידתם אמר ד"ר רעזניק לאד"ש: "אירוע כזה בלב חוזר רק 25 אחוזים", והרבי עשה עצמו כלא שומע, ואח"כ אמר לרבי שוב מילים אלו, ושוב עשה כלא שומע, עד שהד"ר שאל: "האם הרבי שמע מה שאמרתי?" וכ"ק אד"ש מה"מ ענה: "כן שמעתי שאמרת ש75 אחוזים לא חוזר אירוע כזה בלב". היינו שהרבי מלמדנו; תמיד לפרש ולראות הדברים באופן חיובי! ולא נגיטיב בכל אורחות חיינו!..

אישה כשירה עושה רצון בעלה!

ב. בליל שמיני עצרת תשלי"ח הרופאים, ובני המשפחה אמרו שהרבי ילך לבית הרפואה, ואד"ש אמר שבמקום שהרבה יהודים התברכו והתרפאו שם תהי' רפואתו ובשום אופן לא הסכים ללכת לבית הרפואה (והיו רופאים שהתרגזו ועזבו את המקום).

באותו יום סיפר לי הרה"ח לייבל ע"ה ביסטריצקי (שהי' מאנשי "הצלה" הכי פעילים והי' בחדר) שבקשו את הרבנית של אד"ש שתאמר שהרבי ילך לבית הרפואה.

והרבנית אמרה אנו נשואים עתה כבר כמעט 50 שנה (49 שנים) ואף פעם לא עשיתי או אמרתי משהו שיתכן שבעלי לא מרוצה מזה 100 אחוז...!

ההחלטה מראש

ג. באותו יום גם סיפר לי הרה"ח לייבל ע"ה ביסטריצקי:

כשהרופאים והעסקנים אמרו ובקשו שאד"ש יסכים ללכת לבית הרפואה (הרבי ביקש שהרבנים לא יאמרו, כי לרבנים חייבים לציית), לפנות בוקר כשהמצב הי' קריטי אמר אד"ש:

בימים אלה [דשנת תשלי"ח] נפתחה עצרת האו"ם הכללית, והנוהל הוא שנציג מכל מדינה בא ונואם ואומר את דעת המדינה שהוא מייצג ואח"כ עושים הצבעה וכותבים ההחלטות, חושבים אתם

ר"ח כסלו - חודש השלישי

ר"ח כסלו הוא החודש השלישי (לחדשי החורף) וכפי שמבאר אד"ש מעלת חודש השלישי (בקץ, סיון) שהי' חודש מתן-תורה כמבואר בגמ' שבת, שענין השלישי הוא המשלב הניגודים, עליונים ותחתונים, אלקות והעולם, וכל התורה ניתנה לעשות שלום בעולם!

ועד"ז חודש כסלו הי' מ"ת דפנימיות התורה (י"ט כסלו) שעניינה להביא לעולם ולגלות את פנימיות התורה.

ורואים שהימים טובים של אד"ש הם בעיקר בחודש כסלו; ר"ח כסלו - הבריאות והחיים, ו' כסלו - ה"ווארט", י"ג כסלו - "דידן נצח!", י"ד-ט"ו כסלו - (קיימא סיהרא באשלמותא) - הנישואין.

שעניינו של אד"ש להביא הא-לקות לעולם התחתון שאין תחתון יותר ממנו, ול"חוצה" שאין חוץ יותר ממנו, ולשלב הא-לקות והעולם ולעשות מכל העולם א-לקות, ו"בית חב"ד" ו"בית משיח".

ונפלא הוא! ששמו של אד"ש מה"מ, מנחם-מענדל, בדיוק גימטריא - של"ב (332) היינו שעניינו לשלב כל העניינים; נגלה וחסידות, וכל עם ישראל, והא-לקות והעולם.

המספר 332 - היינו שמביאים את ה-3 - השילוב והאחדות [וגם ציור המספר 3 מסמל בהשגחה פרטית את השילוב; חצי עיגול מלמעלה, וחצי עיגול מלמטה, וקו באמצע - המחברם - 3], ומביאים שילוב זה לעוה"ז התחתון - 2, רשות הרבים ("מיעוט רבים שנים") ומביאים שם שלמות האחדות והשלום, בביאת המשיח והגאולה השלימה, וכמו שאומר "בעל הטורים" עה"פ בפרשת פנחס: "הנני נותן לו את בריתי שלום": שלום - בגימטריא "זהו משיח!". כן תהי' לנו! מ"ד ממ"ש, נאו!

ובהרת בחי"ב...

א. בשנת תשלי"ח מאז ליל שמיני עצרת בגלל רפואת הלב לא יצא אד"ש מ770 עד ליל ר"ח כסלו (שאו אמרו הרופאים שכשילך לביתו יוכל לחזור למחרת ל770, כך שלא הי' אז יום שלא הי' ב770) והפעם היחידה שיצא בתקופה זו מ770 היתה בט"ו חשון אה"צ, באותה תקופה הגיעו הספרים מספריית הרבי הקודם שהיו תקועים ממלחמת העולם השני בפולין, ואז הגיעו לבנין הספרי' שע"י 770,

הימים), והוא כתב לרבי על פעולת חב"ד שהצליחה, אבל אם היי
אחדות בין אנ"ש היתה מצליחה **הרבה יותר**.

והרבי הגיב על המילים אילו היתה אחדות בין אנ"ש (הוא הראה לי
את המענה), והרבי כתב בכי"ק וז"ל: **"אילו היי אחדות בין אנ"ש
(וי"א עסקני אנ"ש) היי משיח בא מכבר אלא שהיצה"ר משתולל
בפיתויים שלא ע"פ שכל לגמרי, ולע"ע הצליח, וה' ירחם"**. עכ"ל.
הלוואי שאנו נבין ונחזק את האהבת ואחדות ישראל בין אנ"ש!
(מגליון 378)

שמחה בטוהרתה לקבלת פני משיח

הוראה נפלאה לזמננו שעסוקים בצער על הגלות ובזעקת ושוועת **"עד
מתי"?!?** כמו שאחי יוסף היו עסוקים בשקם ובתעניתם, הקב"ה
מלמדנו ומראה דוגמא שעוסק בבריאת **אורו של מלך המשיח**, כמו
שכ"ק אד"ש מה"מ מורה לנו לעסוק בקבלת פני משיח ולארגן
שמחות ושירה וזמרה כבר לכבודו ולקבלת פניו, כמו שיהודים
בדורותם יצאו לשדה בימי שישי לכיוון מערב עוד לפני שקיעת השמש
לקבל בשמחה את השבת (וי"א שאז לפני מאות שנים היו יוצאים עם
כלי זמר וכך היו מרקדין עד כניסת השבת, אלא שאח"כ ביטלו זאת
שלא ייכנסו עם זה ויפגע בשבת, וכדאי לברר זאת, ומי שראה כתוב
ע"ז אבקש להודיעני).

וכך כ"ק אד"ש מה"מ בזמן שכולם עסוקים בהדגשת החושך, הכיסוי
וההעלם שנמצאים בו, מורה לנו הרבי שליט"א מלך המשיח לעסוק
בשמחה ובבטחון ובידיעה **שהנה זה מלך המשיח בא!** כמו שיהודים
לפני כניסת השבת יודעים בוודאות שבזמן קצר היא נכנסת ולא
נאנחים על אורך ה"עובדין דחול" דימי השבוע, אלא כבר מתלבשים
בבגדי שבת ומתכוננים בשמחה רבה, שעיי"כ מביאים כבר את שמחת
השבת לפני כניסתה.

וכמו שרואים שנים רבות שמתו שהרבי נכנס ויוצא גם בביהכ"ס וגם
בחוץ, **מניף ידו** לשמחה גדולה [ע"ד מ"ש על מלך המשיח "והניף
ידו"!] ובאופן הנאמר **"פרצת עליך פרץ"!** והנפות ידו של הרבי
מורה לנו **כל הזמן** לקפוץ ולרקוד ולשיר בשמחה גדולה!

ובעצרת שאורגנה ע"י ועד אגודת חסידי חב"ד ב770 ביום ג' מנחם
אב תשנ"ה, שנתנו תודה לרופאים שהיו מסורים לרבי, ד"ר רוזן
(שהי הרופא הכללי של הרבי שטיפל ובדק יום יום) סיפר לפני **אלפי
המשתתפים** שבאותם שנתיים הרבי קרא לו הרבה פעמים והוא
התכופף אל הרבי שאמר לו הרבה משפטים ולא הצליח להבין, אבל
שתי מילים שחזרו על עצמן [והוא תיאר ברבים לפני האלפים, איך
שהרבי ביטא את המילים בצורה ברורה!] **"שירה וזמרה! שירה
וזמרה!"**, ומילים אלו חזרו על עצמן בשנתיים אלו עשרות ומאות
פעמים!

והרי על **"שמחה בטוהרתה"** לקבלת פני משיח, הוא הדבר היחידי
שהרבי הכריז אודותיו **"ינסו ויווכחו"!** שתביא **מיד** הגאולה והמשיח!

והגיע כבר הזמן שהמשפיעים (וה"משכילים") יקחו ויפנימו דברים
אלו אל ליבם ויטיפו לשומעיהם לקיים הדברים (כמובן בנוסף
לענינים העקרוניים והיסודיים של תורה ועבודת התפילה) בשמחה
גדולה!
(מגליון 378)

העלון תקוות מנחם

נלקט ונערך ע"י יוסף יצחק הלוי בן אסתר שינדל

ונדפס ע"י זוגתו מרת ביילא פייגעל תחי' וב"ב שיחיו ראפ

(דברים שנאמרו בסעודות סיומי הרמב"ם בביהכ"ס
וביהמ"ד ליובאוויטש - 770 - בית משיח ולתלמידי התמימים)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

שאחרי הנאומים עושים הצבעה ולפי זה כותבים ההחלטות: להוי
ידוע שההחלטות כבר מוחלטות מראש, ורק לפני עושים את
הנאומים וההצבעה.

ועד"ז כ"א מכם יכול לאמר את דעתו ונשמע כאו"א אבל להוי ידוע
לכם שיש כבר החלטה...

בית הרפואה

ד. סיפר לי הרה"ח ישראל ז"ל **לייבוב** (שהי יו"ר צא"ח בארה"ק
והייתי בידידות אתו כשעבדתי איתו בהיותי אחראי בארגון **"אמ"ת
את"ה"** [ארגון מבצע תפילין שע"י איגוד תלמידי הישיבות, בישיבת
תומכי תמימים ליובאוויטש בכפר חב"ד] בשנים שאחרי מלחמת
ששת הימים), שכבר בתחילת שנות הכפ"ים כתב לו אד"ש בקשר
ליהודי שנמצא בבית רפואה, והוסיף: **"אין דעתי נוחה מהשם
שהעולם קוראים לזה"**. (בהתוועדות ברבים רק הרבה שנים לאח"ז
גילה הרבי דעתו בזה). ומעניין שרק בשני מקומות בעולם נקרא "בית
חולים" בארץ ישראל ובגרמני אבל בכל המדינות נקרא **האספיטאלי**
- שמשמעותו - **בית אשפוז**.
(מגליון 304)

אחדות ישראל!

א. בשנים הראשונות כשהכריז הרבי על מבצע אהבת ישראל, דיבר
רק על אהבת ישראל. ובשנים שלאח"ז הוסיף הרבי שצריך להיות גם
"אחדות ישראל", היינו שלא מספיק האהבה לזולת שמרגישים
אהבה כלפי האחר, אלא **אחדות** ישראל שגם מרגישים מאוחדים
איתו כגוף א'. שאינו אוהב את הזולת, - אלא שהוא והזולת **גוף אחד**
ומרגיש מאוחד איתו. ומאז כל פעם שמנה הרבי שליט"א מלך
המשיח את המבצעים השתמש בלשון **"אהבת ישראל אחדות
ישראל"**.

ופעם בהתוועדות אמר הרבי שישנם כאלה ש"תואנה הם מבקשים"
ואומרים מה המקור לומר **"אחדות ישראל"**, מילא אהבת ישראל זה
מצווה מפורשת בתורה - **"ואהבת לרעך כמוך"** שלומדים בהלכות אלו
וכו', אבל מאיפה יודעים שצריך להרגיש שהוא והזולת **גוף אחד!**

ואומר הרבי שהמקור הוא **ירושלמי מפורש** במסכת **נדרים**, שם
אומר הירושלמי כיצד מסבירים ליהודי את תוכן וחשיבות מצות
אהבת ישראל, מביאים לו המשל מאדם שחותך משהו וקורה שנפגע
ביד השני, האם יעלה על דעתו של אדם שפוי שהיד שניזוקה תחזור
ותעניש את היד שהזיקה?! ז.א. שבנ"י הם גוף אחד.

[ושם מדובר בירושלמי על אדם שאסר בקונם את הנאת עצמו
(ירושלמי בנדרים) על משהו אחר, וכנראה בגלל שהקפיד עליו על
שעשה מעשה נגדו ופגע בו. וחכמים צריכים לעזור לאדם למצוא
"פתח חרטה" להתיר את הנדר. כי נדרים זה לא דבר מבורך שיהיו על
האדם, וכאן מסבירים לו את גודל וחשיבות ענין האהבת ישראל שלא
להקפיד על הזולת, ואם היי יודע מלכתחילה את חשיבותה של אהבת
ישראל - מלכתחילה לא היי נודר וזהו ה"פתח חרטה". ואחד
ההסברים שמביא הירושלמי הוא משתי ידיים בגוף א' שיד א' הזיקה
את השני. כאן רואים במפורש שהתוכן של אהבת ישראל הוא -
אחדות ישראל שכולם **גוף אחד**, ולכן אין ענין ושום טעם להקפיד
אחד על השני, ולאסור ההנאה. רואים במפורש שזהו ענין של אחדות
ישראל. וכנראה צריכים לבוא ללימוד של תלמוד **ירושלמי** כדי להבין
נכוחה וכראוי את ענין אהבת ישראל].

אם היי אחדות - היי משיח בא מכבר!

ב. סיפר לי הרב ישראל ע"ה לייבוב (שהי יו"ר צא"ח בארה"ק והייתי
בידידות אתו כשעבדתי איתו בהיותי אחראי בארגון **"אמ"ת את"ה"**
[ארגון מבצע תפילין שע"י איגוד תלמידי הישיבות, בישיבת תומכי
תמימים ליובאוויטש בכפר חב"ד] בשנים שאחרי מלחמת ששת